

DAT WAS SCHRIKKE . . .

't Was dat jaer 'n mooie zeumer gewist. Zôwaer in Holland liepe ze met 'n mooi kleurtie rond. De bouwvakkers wazze alweer aan 't waark en de febrieke wazze ok al weer begonne. De vekansie voor de schoolkaander zat 'r bekant op. Over 'n klaain weeksie zouwe de schole weer beginne. Voor de schooljuffrouwe en mêêsters wier 't hôôg tijd om de klaslekaole weer in orde te gaon bringe voor 't kommende jaer. Voor de vekansie was aalles ontruimd, zôdat de waarkster de boel is 'n goeje beurt kon geve. Aalle schoolbanke an êêne kant, 't buro leeg, de plaete van de muur en gao zô mor deur. De plante wazze an de kaander mee naer huis gegeve. As ze soms met 'r ouweloï op vekansie gonge, was t'r aaltijd wel 'n opoe of buuvrouw die de zurge voor graoniums, kaktusse en aalle aandere plante voor d'r rekening wou neme.

Plante

De plante wazze d'r aailijk nog 't beste bij gebaot. Laete me eerlijk weze, ze schote d'r in de lekaole nogal is bij in. Gêên lamplicht in de donkere aevende. Zaeterdas en sondas mosse ze 't in de kouwe maonde zonder waarmte doen. Ze kwamme dan ok dikkels zat veul mooier en bloeiender trug as dà ze ooit gewist wazze. Zo nou en dan lekend 't wel of t'r 'n hêêle nieuwe trug kwam. Laeter hoorde je dan dà moeders mor 'n nieuwe op de mart gekocht had, want van 't ouwe verlepte gevallechie dà zeunlief meegebracht had, was niks meer te maoke . . . In 't schoollekaol waer we 't over hebbe, 't was midde in de zestiger jaere, sting nog 'n grôôte zwarte, ronde kachel. Nie meer zô'n kolekachel zôas ouwere d'r aaiige messchie nog van vroeger wete te herinnere, mor 'n oliestook. 'n Mederne verzie, zalle me mor zegge. Vóór in 't lekaol zatte de kaander mè blossies op de wange en de jongeloi op de achterste banke konne 't beste mor 'n wolle dassie om houwe. Netuurlijk was 't ok voor die tijd 'n belachelijke situaosie. In bekant aalle aandere schole was al centraole verwaarming, mor deuze school in dut verhaol was, wat dat angaot, 'n bietjie achtergebleve.

Spik en span . . .

De waarkster had aarg d'r best gedaen. De lekaole zagge d'r weer spik en span uit. Zôwaer de banke hà ze mè behulp van d'r man weer op z'n plek gesjouwd. 't Jonge schooljuffie was dan ok hêêl tevreeje over de toestand waerin ze d'r klassie aantrof. Wel wà kaol aan de mure en voor de raome, mor daer zou gaauw genogt veraandering in komme. De plante wiere volgende week, as de school weer begon, deur de kaander van huis meegebracht en de mure wiere alvast gaauw mè wà kleurige plaete opgevroljkt. Nou was 't nog zaak dat aalles weer uit de kaste kwam om d'n eerstkommende maandag te kanne beginne. De grôôte leesplank met "aap, noot, mies" vóór in de klas, de klaaine leesplanksies en de letterdôôsies. Voor elleke nieuwkommer êêntjie op de bank, de leesplankies, de schriffies voor de schrijfles en gao zô mor deur. Met 'n tevreeje blik kijkt juf 't lekaol nog is rond. 't Zou best wel in orde komme in het nieuwe schooljaer. Nog eeffies de naomelijst van de kaander invulle en de spulle op 't aaiige buro gerêêd legge en klaor is Kees! Nog effe van 'n paor zonnige daege geniete en dan d'r weer tege an . . .

Gepiep en gekras . . .

Maondagochend, kwart voor achte. Vandaag mor 'n bietjie bijtijds aanwezig zijn. Je weet mor nooit voor wà voor onverwachte dinge je op zô'n eerste schooldag kan komme te staon. 'n Nieuwe leerling die d'r op 't leste mement nog bijkomt. 'n Moeder die je hêêl nôôdig nog effe mò spreke. Messchie mot 'r nog wel 'n bank bij geplaetst worre . . . Kennelijk zijn d'r nog gêên kollegao's in de school. De deur is nog op slot. Op 't schoolplaaïn lôôpe al 'n paor kaander rond. Blij dà ze weer naer school kanne. Begonne d'r aaiige om 't huis nogal te vervele. 'n Paor maaisies vraege of ze juffe tas naer binnene magge draoge. Netuurlijk! Graeg zellufs!

Op de gang hoort de juf de eerste vekansieverhaole. Eve laeter stao ze met de maaisies bij de deur van 't lekaol van d'n eerste klas. As ze de deur open doet, hèn ze nog niks in de gaote . . . Dan hoor ze 'n vreemd geluid bij êên van de voorste banke. Wat is daer an de hand? 't Gepiep en gekras komt uit de richting van de zwarte potkachel. Mor wat is dat dan? Toe ze van de week naer huis gong, was dat geluid d'r niet. Gaauw gao ze richting kachel. 'n Bang, angstig gepiep klinkt 'r nog steeds. Met 'n snelle beweging doe ze de klep van de kachel open. 'n Pikzwarte veugel, die deur de schoorstêenpijp naer binnene was gekomme, scheert langs d'r hôôd en nestelt z'n aaige op d'n achtersten bank. Uit dankbaorhaaid laet ie z'n pôttekening in 'n diepzwarte roetkleur achter. Nae- en opgejaogd deur de juf en de kaander doet ie dat ok nog mor is op aalle aandere banke waer die landt. Tot overmaat van ramp is 't nog een leergierige veugel ok. Tellekes strijkt ie op de klaorgelege schriffies neer . . . De juffrouw is de wanhôop naebij. De peniek bij de veugel wor met de sekonde grôôter. Een intusse verschene kollegao schiet te hulp. Hij is zô slim om een raom ope te zette. De kraai zie z'n kans schôn en vlieg de vrijhaaid tegemoet. De juf kijk is rond. 't Is ondertusse kwart over achte . . . Over 'n kwertiertie begint de school. "Hoe krijg ik aalles weer 'n bietjie tônbaor?", denk ze.

Onderlest sprak ik nog is êên van de behulpzaome maaisies. 't Is dien dag en de rest van 't jaer best nog goed gekomme met de juf en de kaander. Van de kraai hebbe ze, gelukkig mor, nooit meer wà gehoord . . .

Besjaon.

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôome van de families Guijs en De Grôôt En niet te vergete de vekansiefotoquiz. Doe ok is mee...